

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
Learning Activity Management Based on Gagné's Concept to Develop
Thai Learning Achievement for Prathomsuksa 3 Students

ศุภาวรรณ ชัยลังกา¹
เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท²
ศิวนันท์ สองแสน³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ และเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 23.42 คิดเป็นร้อยละ 78.06 ซึ่งสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.67 โดยมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 10.75 และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 75 เท่ากับ 3.06 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาไทยว่า เป็นสิ่งที่ดี เรียนแล้วสนุก นำไปใช้ประโยชน์ได้ ทำให้มีความรู้ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น อ่านได้ เขียนได้ เรียงประโยคได้ ทำให้ได้ความคิดใหม่ๆ จากการทำกิจกรรม และได้มีการทำงานร่วมกันกับเพื่อนและได้ทำในสิ่งที่ชอบ

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย

Abstract

The purpose of this research was to investigate the effect of learning activity management based on Gagné's concept to develop Thai learning achievement for prathomsuksa 3 students. The population of this study comprised 12 prathom suksa 3 students who studied in the second semester of the academic year 2014 at Ban Pa Sak School under the

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย email: suphawan_c@hotmail.com

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

³ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

Chiangrai Primary Educational Service Area Office 2. The research instruments were the learning plan based on Gagné's concept, a learning achievement test, and a questionnaire on the student's satisfaction towards learning Thai language. The data were systematically analyzed by using mean, standard deviation, and percentage. The results of the study were found that after learning by the learning activity management based on Gagné's concept, the average score of students was 23.42 (78.06%) was higher than the average score before learning which 12.67, it can be said that the average score was 10.75 higher marks. Moreover, the average score at 75% as set out, it was 3.06%. In terms of the student's, the mean was generally found at a high level, it was 4.25 the students opinions indicated that they felt higher satisfied with Thai language. They thought that it was good to learn Thai and learning Thai was fun and benefit. They learned more in reading, writing, and rearranging the sentences in Thai. Besides, the notion enabled than of gain new way of thinking through the activity in involvement: working with friend and doing what they are interested in, working with friends, and doing things on their interests.

Keyword: Learning activity management based on Gagné's Concept, Thai learning achievement

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อ สื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 6) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐาน การเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญ คือ ความสามารถในการสื่อสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช่วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

ซึ่งโดยหลักการของหลักสูตรจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญาและมีความสุข จึงต้องมีการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ภาษาจึงเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม จึงเป็นสาระที่ผู้เรียนจะต้องเรียน เพื่อพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยหลักสูตรได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ว่า ผู้เรียนจะต้องสามารถสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมค้นหาคำความหมายของคำ และแต่งประโยคได้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบันประสบปัญหาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมาก จากการรายงานผลการประเมินคุณภาพระดับชาติ (National Test) ปีการศึกษา 2556 พบว่า ผลการทดสอบความสามารถด้านภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าสัก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.00 ซึ่งต่ำกว่าระดับเขตพื้นที่การศึกษาและอยู่ในระดับที่ไม่เป็นที่น่าพอใจ และจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2556 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67.50 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 75 จึงควรได้รับการปรับปรุงพัฒนาในสาระหลักการใช้ภาษาไทยโดยส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าและเห็นความสำคัญของหลักการใช้ภาษาไทยจนเกิดทักษะในการใช้หลักภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้สนใจหาวิธีการสอนหลักการใช้ภาษาไทยที่จะพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยเพิ่มขึ้น จึงพบว่า แนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของกาเย่ เป็นแนวคิดที่เป็นขั้นตอนเริ่มจากง่ายไปหายาก จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปหานามธรรม โดยจัดลำดับขั้นการสอนตามประเภทของการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก ไว้ 8 ประเภท ดังนี้

1. การเรียนรู้สัญญาณ (Signal – Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ อยู่นอกเหนืออำนาจจิตใจ ผู้เรียนไม่สามารถบังคับพฤติกรรมไม่ให้เกิดขึ้นได้ การเรียนรู้แบบนี้เกิดขึ้นจากการที่คนเรานำเอาลักษณะการตอบสนองที่มีอยู่แล้วมาสัมพันธ์กับสิ่งเร้าใหม่ที่มีความใกล้ชิดกับสิ่งเร้าเดิม การเรียนรู้แบบสัญญาณเป็นลักษณะการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไขของพาฟลอฟ

2. การเรียนรู้สิ่งเร้า – การตอบสนอง (Stimulus – Response Learning) เป็นการเรียนรู้ต่อเนื่องจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง แตกต่างจากการเรียนรู้สัญญาณ เพราะผู้เรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมตนเองได้ ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเนื่องจากการได้รับการเสริมแรง เป็นการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ และการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไขของ สกินเนอร์ ซึ่งเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำเองมิใช่อำนาจให้สิ่งเร้าภายนอกมากระทำ พฤติกรรมที่แสดงออกเกิดจากสิ่งเร้าภายในของผู้เรียนเอง

3. การเรียนรู้เชื่อมโยงแบบต่อเนื่อง (Chaining) เป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองที่ต่อเนื่องกันตามลำดับ เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ การเคลื่อนไหว

4. การเชื่อมโยงทางภาษา (Verbal Association) เป็นการเรียนรู้ในลักษณะคล้ายกับการเรียนรู้เชื่อมโยงแบบต่อเนื่อง แต่เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษา การเรียนรู้แบบการรับสิ่งเร้า – การตอบสนอง เป็นพื้นฐานการเรียนรู้แบบต่อเนื่องและการเชื่อมโยงภาษา

5. การเรียนรู้ความแตกต่าง (Discrimination Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นความแตกต่างของสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะความแตกต่างตามลักษณะของวัตถุ

6. การเรียนรู้ความคิดรวบยอด (Concept Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มสิ่งเร้าที่มีความเหมือนกันหรือแตกต่างกัน โดยสามารถระบุลักษณะที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันได้ พร้อมทั้งสามารถขยายความรู้ไปยังสิ่งอื่นๆ ที่นอกเหนือจากที่เคยเห็นมาก่อน

7. การเรียนรู้กฎ (Rule Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการรวมหรือเชื่อมโยงความคิดรวบยอดตั้งแต่สองอย่างขึ้นไปและตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้น การที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้กฎเกณฑ์จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำการเรียนรู้นั้นไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ กันได้

8. การเรียนรู้การแก้ปัญหา (Problem Solving) เป็นการเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหา โดยการนำกฎเกณฑ์ต่างๆ มาใช้ การเรียนรู้แบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดภายในตัวผู้เรียน เป็นการใชกฎเกณฑ์ในขั้นสูงเพื่อการแก้ปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อน และสามารถนำกฎเกณฑ์ในการแก้ปัญหานี้ไปใช้กับสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

จากเหตุผลและจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการดังกล่าวจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยในระดับใด และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาไทยอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 75

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ด้านนักเรียน
 - 1.1 นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการใช้หลักภาษาไทย และตระหนักถึงคุณค่าและเห็นความสำคัญของหลักการใช้ภาษาไทยจนเกิดทักษะในการใช้หลักภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 - 1.2 นักเรียนได้เรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่
 - 1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่
2. ด้านผู้ที่เกี่ยวข้องทางด้านการจัดการศึกษา
 - 2.1 ครูผู้สอนได้แนวทางในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสนองความต้องการของผู้เรียน
 - 2.2 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้แนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ มีคะแนนเฉลี่ยทางการเรียนหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ มีคะแนนเฉลี่ยทางการเรียนหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 75
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 12 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 47) โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ (ทิตินา แคมมณี, 2556 : 72-76) ซึ่งมีลำดับขั้นตอน 9 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ ขั้นที่ 2 แจงจุดประสงค์ ขั้นที่ 3 กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงความรู้ที่จำเป็น ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ ขั้นที่ 5 ให้แนวทางการเรียนรู้ ขั้นที่ 6 ให้ลงมือปฏิบัติ ขั้น 7 ให้ข้อมูล

ป้อนกลับ ขั้นที่ 8 ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำ การถ่ายโอน
การเรียนรู้

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย

ตัวแปรตาม ได้แก่ - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทย

- ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าสัก สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทย
4. การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตจากคณะกรรมการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อขอความร่วมมือในการทดลอง
เครื่องมือไปยังโรงเรียนป่าจั่ววิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2
และการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยไปยังโรงเรียนบ้านป่าสัก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

2. ขอความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียนป่าจั่ววิทยา สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียนบ้านป่าสัก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยด้วยตนเอง ณ โรงเรียนบ้านป่าสัก สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน
และวิธีการประเมินผลการเรียน

3.2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย
จำนวน 11 แผน ทำการสอนแผนละ 1 ชั่วโมง รวมเวลา 11 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้/เรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำนาม	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำสรรพนาม	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำกริยา	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำวิเศษณ์	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ประโยค	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ประโยคบอกเล่า	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง ประโยคปฏิเสธ	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง ประโยคคำถาม	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง ประโยคแสดงความต้องการ	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง ประโยคคำสั่ง	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง ประโยคขอร้อง	1
รวม	11

3.4 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.5 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ

3.6 ดำเนินการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย โดยการบันทึกเสียงผู้ถูกสัมภาษณ์ทีละคนแล้วนำมาถอดคำพูดเป็นข้อความให้ได้ใจความสำคัญ จากนั้นสรุปความเห็นที่ทุกคนมีต่อการเรียนภาษาไทย

3.7 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาไทยแล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การจัดทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน โดยหาค่าเฉลี่ยแล้วเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน

2. วิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนกับเกณฑ์ โดยหาค่าเฉลี่ยแล้วเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการเรียนของนักเรียนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย โดยนำข้อมูลการบันทึกเสียงของผู้ถูกสัมภาษณ์นำมาถอดคำพูดเป็นข้อความให้ได้ใจความสำคัญ จากนั้นสรุปความเห็นที่ทุกคนมีต่อการเรียนภาษาไทย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 75
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยในระดับมากขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25
4. ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย มีความเห็นว่า การเรียนภาษาไทยเป็นสิ่งที่ดี การเรียนภาษาไทยเรียนแล้วสนุก การเรียนภาษานั้นนำไปใช้ประโยชน์ได้ การเรียนภาษาไทยทำให้มีความรู้ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น การเรียนภาษาไทยได้ความคิดใหม่ๆ และเรียนแล้วทำให้ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 35.83 และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 75 คิดเป็นร้อยละ 3.06 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากง่ายไปหายาก โดยใช้สื่อที่เป็นรูปธรรมไปสู่สิ่งที่เป็นนามธรรมและค่อยๆ เพิ่มความยากขึ้นตามลำดับ ผู้วิจัยใช้สื่อมากระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนสนใจในกิจกรรมที่เรียน มีการแจ่มจุดประสงค์ให้นักเรียนทราบก่อนเรียนทำให้นักเรียนเข้าใจเป้าหมายที่เรียนและเรียนด้วยความตั้งใจ มีการทบทวนความรู้เดิมที่จำเป็นก่อนที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ ทำให้นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ นักเรียนได้ฝึกสังเกตสิ่งที่เรียนก่อนการลงมือทำให้เรียนรู้ได้รวดเร็วและเข้าใจสิ่งเรียน มีการตรวจสอบผลงานที่นักเรียนทำ ทำให้นักเรียนเข้าใจว่าสิ่งที่ทำไปถูกต้องหรือไม่และควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไรให้ถูกต้อง มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เรียนมาเพื่อให้นักเรียนมีความแม่นยำในเนื้อหาที่เรียน ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำรา ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระภาษาไทยเป็นอย่างดี เริ่มตั้งแต่ด้านหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ความหมายและความสำคัญของภาษาไทย ธรรมชาติและโครงสร้างภาษาไทย วิสัยทัศน์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณภาพผู้เรียน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิดทฤษฎีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบกับได้รับคำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่างๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในด้านภาษาไทย ทำให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเยได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากที่กล่าวมาส่งผลให้ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา

ไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 75 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลรัตน์ ปัญญาสงค์ (<http://www.utd.ac.th/utdschool/index.php?view=article&catid, 2557>) ซึ่งได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย โดยได้ดำเนินการสร้างบทเรียนตามทฤษฎีและรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย่ ผลงานการวิจัยของ เมษา คือไกร (2554 : 96) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Gagné และ หทัยรัตน์ ลิ้มกุล (2554 : 63) ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาบทเรียนอีเลิร์นนิ่ง ตามขั้นตอนการสอนของกาเย่ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าแนวการจัดการเรียนการสอนของกาเย่ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

จากผลการวิจัยความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากขึ้นไป ทั้งนี้เพราะครูยิ้มแย้มแจ่มใสพูดจาไพเราะ แต่งกายเรียบร้อยเหมาะสม ครูมีความตั้งใจในการสอน อธิบายความรู้เข้าใจง่าย ให้คำแนะนำเข้าใจง่าย ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้สนุกไม่เบื่อ นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม นักเรียนให้ความสนใจเนื้อหาในกิจกรรม ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้คะแนน คะแนนที่ได้สอดคล้องกับผลงานของนักเรียน ให้คะแนนตามความเหมาะสม (วิไลรัตน์ ปัญญาสงค์, <http://www.utd.ac.th/utdschool/index.php?view=article&catid, 2557>) และจากความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ นักเรียนมีความเห็นว่า นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยเพราะได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันกับเพื่อนซึ่งนักเรียนชอบมาก เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเป็นช่วงวัยของเด็กที่อยากอยู่ร่วมกับกลุ่ม การทำงานกลุ่มทำให้นักเรียนเกิดการแข่งขันกันเองในด้านของการหาคำตอบร่วมกัน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนภาษาไทยเป็นสิ่งที่ดี เรียนแล้วสนุก นำไปใช้ประโยชน์ได้ ทำให้มีความรู้ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ได้ความคิดใหม่ๆ และเรียนแล้วทำให้ได้ทำงานร่วมกันกับเพื่อน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ เน้นการเชื่อมโยงจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปสู่สิ่งที่นามธรรม ดังนั้นจึงต้องให้ความสำคัญกับการใช้สื่อการเรียนรู้ในเนื้อหาที่สอน
2. ในขั้นตอนการจัดกิจกรรมขั้นลงมือปฏิบัติสำหรับเด็กในวัยนี้ควรให้ทำงานเป็นกลุ่มเพราะถ้าเด็กได้ทำงานเป็นกลุ่มจะทำให้เด็กเกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
3. ในขั้นตอนการจัดกิจกรรมขั้นให้ข้อมูลย้อนกลับควรให้เด็กทราบผลที่ทำและให้รางวัลเป็นการเสริมแรง
4. ในขั้นตอนการจัดกิจกรรมขั้นให้แนวทางการเรียนรู้ผู้สอนควรให้คำแนะนำในการเรียนรู้โดยคำนึงถึงวัยของเด็กและเนื้อหาที่ใช้สอนด้วย
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ ควรจัดกิจกรรมแบบยืดหยุ่นเวลาในขั้นตอน

แต่ละชั้นตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยโดยนำแนวคิดของกาเยไปใช้ในการจัดกิจกรรมแต่ละชั้นของแผนการจัดกิจกรรม โดยเน้นกระบวนการให้ชัดเจนและเหมาะสมกับเนื้อหาที่ใช้
2. ควรศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเยในเรื่องอื่นๆ ด้วยเช่น ชนิดของคำ คำคล้องจอง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย
3. ควรศึกษาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ครบทุกด้านทั้งด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน ด้านการเขียน เพื่อประโยชน์ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้อง
4. ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมตามแนวคิดของกาเยที่มีต่อการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ด้วย
5. ควรมีการนำเอาแนวการจัดกิจกรรมตามแนวคิดของกาเยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับเด็กชนเผ่าด้วย เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะด้านภาษาของเด็กชนเผ่า

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- ทิตินา แคมมณี. (2556). *ศาสตร์การสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- เมษา คือใคร. (2554). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Gagné เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหาดรั้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. เชียงราย.
- วิไลรัตน์ ปัญญาสงค์. (2557). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุดรดิตถ์ เขต 1*. สืบค้นเมื่อ 27 พฤษภาคม 2557, จาก <http://www.utd.ac.th/utdschool/index.php?view=article&catid>
- หทัยรัตน์ ลิ้มกุล. (2554). *การพัฒนาบทเรียนอีเลิร์นนิ่งตามขั้นตอนการสอนของกาเย เรื่อง หลักการใช้ภาษา โรงเรียนวัดอวรุทวิมลาราม สังกัดกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. กรุงเทพฯ.